



**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput XXII. a Clemens III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

COMMENTARIUM.

4. **Q**uemadmodum per personas, ita etiam per loca distincte sunt iurisdictiones, ne aliquin turbentur, & confundantur; unde administrationi, & territorio adhaerere jurisdictionem Iustinianus affirmat in l. ult. C. ubi & apud quem, & notarunt Petrus Gregor. lib. 47. syntag. cap. 21. num. 33. Donellus lib. 17. comment. cap. 9 ubi plures Ofualdus litera C. Cujacius lib. 1. Pauli ad edit. in l. ult. ff. de jurisd. ubi Faber, & Goueannus: Revardus lib. 3. conject. cap. 10. Covat. pract. cap. 10. num. 7. & in cap. alma, 1. p. §. 10. Suarez de censur. disput. 5. sect. 4. & 5. & disput. 26. sect. 1. num. 9. Hinc extra territorium ius dicenti impunè non pareri, Paulus affirmat in l. final. ff. de jurisd. Hinc Praeses provincie in subditos suæ provinciæ tantum imperium habere dum in provincia est, affirmit idem Paulus in l. 3. ff. de offic. Presid. Hinc proconsulem, eti si ubique proconsularia insignia habere posse. Vlpianus affirmit in l. 1. ff. de offic. Proconsul potestatem autem exercere non posse, nisi in ea provincia sola, quæ ei decreta est. idem affirmit in d. l. 1. vers. Poteſtatem: inter quæ, & Præsidem provincie non contemnendam differentiam primus observavit Cujacius lib. 20. obseru. cap. 37. Hinc Duumviro non licere extollere potestatem falsum extra metas territorij proprie civitatis, Honorius, & Theodosius statuunt in l. Duumvirum 53. C. de Decur. lib. 10. Hinc extra provinciæ terminos non esse licentiam acculatori progredi, constituant Imperat. in l. ultra 10. l. extra 16. C. Theodos. de accusat. Faciunt lex cum vnu, §. is. ff. de bonis autorit. judic. l. in fine, ff. de offic. Prefect. Vrb. & regulariter certum est, jurisdictionem contentiolam extra territorium exerceri non posse; à qua regula excipitur casus singulatus relatus in l. non tantum 51. §. sed Articuliano, ff. de fideicommissi. libert. Hinc etiam cum inter Episcopos dicentes divisæ essent, ita ut uniuersique, & proprium territorium, & propria jurisdictione assignaretur, cap. præcipimus 16. q. 1. cap. licet, §. hoc multipliciter, cap. inter memoratos, cap. dilectio 16. q. 3. variis canonibus statutum est in alienos subditos jurisdictionem exerceri non posse, cap. nullus, cap. nullum 9. q. 2. cap. Episcopum, cap. Episcopi, cap. non invitati, cap. Episcopus 7. q. 1. cap. quis Episcopus 11 q. 3. cap. novit, de offic. Legat. cap. Pastorale, de rescrip. cap. 2. de constit. lib. 6.

cap. ut litigantes, de offic. Ordin. ed. lib. Probavi latè in cap. nullus, de parochiis. Unde quæsumus fuit à Clemente III. in præsenti, an sententia promulgata à judice ecclesiastico, ut quisquis furtum committeret, excommunicationem incurreret, ligaret etiam non subditos ibi furtum committentes, & etiam subditos proprios in aliena diœcesi furtum perpetrantes? Et videbatur utroque excommunicatione ligari. Primos, quia ratione d. lieti, hoc est furti perpetrati, fortinunt forum & subditi sunt illius iudicis, in cuius territorio peccarunt, ex traditis in cap. final. de foro compet. Secundos, quia subditi ubicunque sint, & vagentur, tenentur legibus propriis. Sed adhuc decretivit contrarium Clemens III. asserens non subditos furtum perpetrantes non ligari prædicta excommunicatione: & similiter subditos extra diœcесim furtum committentes non incidere in eam excommunicationem, docetur in cap. 2. de constit. lib. 6. quare Doctores variè præsentem textum accipiunt. Panormitanus, & Felinus hic, Anchataranus, & Francus in d. cap. Romana, §. caveant, docent præsentem textum procedere in excommunicatione lata per modum sententia, non verò per modum statui: sed eos recte refellit Basilius de matrim. lib. 5. cap. 7. Quare eā foliorione omisla, & alii tradidit Suarez lib. 3. de legibus, cap. 32. Petrus Gregor. lib. 4. partit. tit. 16. cap. 5. Covat. in cap. alma, 1. p. §. 10. Suarez de relig. tract. de diebus festis, cap. 13. Acuñain cap. que contra 2. diff. 8. Thomas Benni. de immunit. eccles. rom. 2. cap. 11. dubit. 1. Balboa in cap. 40. de appellat. num. 8. dicendum est in præsenti casu, alienos subditos furtum committentes, excommunicationem non contrahere, quia licet ratione furti possent puniri ab Episcopo, in cuius territorio illud commiserunt, tamen excommunicationem ab eo statutam non contrahunt, quia cum ejus subditi non essent ratione loci, iustum ignorantie causam habent, cum nescirent talém excommunicationem in fures latan. esse. Tapias rom. 1. Catena mor. lib. 4. q. 16. art. 4. Ex eadem etiam ratione subditus proprii in aliena diœcesi furtum perpetrantes non ligantur simili excommunicatione, cum etiam ejus ingnari furtum admisissent, immo & furtum hoc calu perpetrantem in loco exempto intra ipsam diœcесim, non incidere in excommunicationem docet Marinis lib. 1. resol. cap. 112. alia prolequitur Theophilus Raynaud. tom. 14. de literis monit. quæst. 9.

CAPUT XXII.

a Clemens III.

Conquesti sunt nobis dil. fil. b Regin. Canonici, quod I. de Malafrena, & I. filius Caluaca, & eorum sequaces, Ecclesiam de Miliaton, & alias quasdam Ecclesias Regin. Episcopatus violenter fregerunt, easque spoliare minimè dubitaverunt, & quosdam homines Reginen. Ecclesia deprædati nullatenus dubitaverunt. Quoniam igitur hæc gravia sunt, nec clausis debent oculis pertransiri, mandamus quatenus si ita est, memoratos sacrilegos publicè accentis candelis, ap. cess. excommunicatos & denuncietis, & faciatis sicut excommunicatos arctius evitari, donec passis injuriam congreu satisfaciant, & illata damna data resarciant, & cum literis vestris rei veritatem continentibus se Sedis Apostolicae conspectui repræsentent.

NOTÆ.

NOTÆ.

- I. ^a Clemens III.] Ita legitur in secunda collectione, sub hoc tit. cap. 11. nullibi tamen exprimitur cui rescribat Pontifex.
^b Reginen.] De Reginensi, seu Regiensi Ecclesia nonnulla adduxi in cap. 22. de officiis delegatis.
^c Denuncietis.] Consonat textus in cap. canonica 11. quæst. 3. cap. omnes, cap. quisquis 17. quæst. 4. in quibus omnibus iuribus non continet excommunicationem latam, sed à judice ferendam docuerunt Azor part. 1. instit. lib. 9. cap. 17. quæst. 12. Toletus lib. 1 summa, cap. 35. num. 6. Suarez de cen-
- sur. dis. ut 22. sect. 2. num. 12. Saytus eod. tract. sive lib. 3. cap. 29. num. 4. Barbosa de potest. Episcop. alleg. 50. num. 90. Bonacina de censur. diffut. 2. quæst. 3. punci. 12. Castro Palao diffut. 3. punci. 24. num. 10. Gibalin. de censuris in synopsi, verbo Immanitas, num. 6. qui etiam docent in præsenti casu ad incurriendam excommunicationem, necessariam esse utramque actionem, videlicet Ecclesiaz effractionem, & spoliacionem, quia Pontifex in præsenti copulativa utitur: nec etiam hanc censuram esse reservaram nisi post denunciationem specialem ipsius excommunicati. Et hoc casu specialiter contingit, ut qui aliquem excommunicatum denuntiavit, non possit eum absolvere.

CAPUT XXIII.

a Clemens III.

PERpendimus ex literis tuis, quod quidam sacerdos tuæ dioecesis, pro eo, quod se filium Regis nominare præsumpsit, & armis acceptis seditionem fecit, & guerram, à dilecto filio H. Comite per vicos jussus est fustigari, qui postea ejus mandato traditus patibulo exspiravit. Quia igitur tam ipsum Comitem, quam alios hujus facti participes velle super hoc satisfacere intimasti, præsenti pagina duximus respondendum, quod si memoratus sacerdos tali modo excepsit, & arma ferens, non propulsando injuriam, sed eam inferendo fuit occisus, non videtur nobis quod interfactores ejusdem propter hoc ad obtinendam absolutionem Ap. Sed. adire cogantur: tu vero, qui merita personarum bene nosti, eis pœnitentiam competentem injungas.

NOTÆ.

- I. ^a Clemens III.] Ita legitur in secunda collectione, sub hoc tit. cap. 12. & difficultatem hujus textus, quomodo videlicet judex sacerularis possit punire clericum seditiosum, nulla præcedente degradatione, variis modis explica-

runt Balboa in cap. 2. de judiciis, num. 131. Anguinus lib. 2. de legibus, controvers. 15. Barbosa tom. 6. in select. ad hunc textum, Sauzay in Panopl. cleric. 2. part. lib. 7. cap. 2. Fachineus lib. 9. controv. cap. 23. Martha de jurisd. 4. part. casu 13. sed veram interpretationem hujus textus dedi in cap. cleric. de iudicis, cap. I. de apostatis.

CAPUT XXIV.

a Clemens III.

UNIVERSITATIS vestræ consultationem accepimus, quâ à nobis requiritis, utrum ille laicus inciderit in excommunicationis edictum, qui ad iussionem Abbatis, in cuius servitio commoratur, in clericum, aut monachum, aut conversum manus temerarias præsumit injicere, maximè ubi causa non fubest, propter quam debent b verberari. Nobis autem videtur, quod nisi causâ regularis c disciplina hoc faciat Abbas in propria persona, vel ubi eum necessitas urget, per clericum, aut monachum fieri jubeat; tam qui tales verberare præcipit, quam illi, qui verberant, etiam si causa subest, excommunicationis sententiam, donec ad Ap. Sed. veniant, nequaquam evadant.

NOTÆ.

- I. ^a Clemens III. Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc tit. cap. 13. eti nullibz exprimatur, cui Prælato rescribat Pontifex.
^b Verberari.] Immò eti justa causa verberum

subesset, moderatè his utendum erat, cap. in Archiepiscopatu de raptoribus; de qua verberum pena plura adduxi in cap. 1. de calunn.

^c Discipline.] Correctionis videlicet, quam Prælatus impunè in subditos adhibere valet, juxta tradita in cap. 1. hoc titulo.

3.